

Romans: "Ens deixen morir per inanició"

Vicent Romans és el president de l'Escola Valenciana-Federació d'Associacions per la Llengua. En aquesta entrevista, ens comenta per què no els rep el conseller Francesc Camps. També ens parla de l'informe que han donat al CVC sobre el conflicte lingüístic.

"El major patrimoni del País Valencià és la llengua. Ho diu el mateix Consell Valencià de Cultura (CVC). La Conselleria d'Educació hauria de llegir el document del CVC."

El conseller Francesc Camps encara no ha rebut l'Escola Valenciana des que està al capdavant de la Conselleria d'Educació. A més dels habituals problemes d'agenda que adueix el conseller, quins altres motius creu que impedeixen aquesta reunió?

—No els conec. Hauria d'apuntar-los el conseller. Nosaltres hem tramès un cafís de cartes on li demanaven una reunió. A hores d'ara encara estem a l'espera de rebre una resposta. Tal vegada, el temor de Camps (*en clara referència als subordinats que l'assessoren*) ha condicionat aquest encontre. Per mantenir contacte amb nosaltres, el conseller ha delegat en la direcció general d'Ordenació i Innovació Educativa i Política Lingüística (*dirigida per Josep Vicent Felip*). Els responsables de la direcció ens fan arribar allò que han de comunicar. És a dir, que ens reunirem. Un fet és clar, però. Ni ens rep ni ens ha rebut, i punt. És aquesta una de les tantes estratègies que usa l'administració. O bé, et desfan a garrotades; o bé, et deixen morir per inanició. Aquesta darrera fórmula és la que nosaltres patim ara com ara.

—Difereix aquesta actitud de la mostrada pels anteriors consellers nomenats pel Partit Popular, és a dir, Fernando Villalonga i Marcela Miró?

—Amb Villalonga vam parlar, com aquell que diu, l'endemà del seu nomenament. Tot i que tenia una visió errònia de l'Escola Valenciana, mantinguérem converses. És més, apostava per l'ús correcte del valencià, pel bilingüisme... Amb Marcela Miró el tracte va ser més indolent, més distant. Tardàrem més temps a contactar-hi. Miró posava com a condició que només assistira jo com a interlocutor a la conversa acordada. Després que l'entrevista fóra ajornada, vam aconseguir una reunió, això sí, de compromís, freda i Miró va parlar en castellà.

—Amb el pas del temps, sembla que el tracte amb els consellers d'Educació i Cultura del PP ha anat de més a menys?

—Hi ha un personatge que perdura mentre els consellers passen. Aquest és Carlos Alcalde (*Alcalde participà com a membre actiu en la manifestació contra el valencià convocada a Alacant en 1985 i finançada per Alianza Popular, Solidaridad Española del colpista Tejero i la Unión Hispana del líder ultra Blas Piñar*) l'autèntic braç executiu i sotssecretari de la conselleria. Alcalde, amb les quatre hores de valencià a primària, ja en té prou. És un polític alineat amb el sector dur del PP...

—En canvi, Hèctor Villalba (UV), president de les Corts Valencianes, tot i no estar d'acord amb el valencià que s'ensenya a les escoles, sí que us ha atès.

—Nosaltres ens reunim amb el president de les Corts per presentar-li *Una llengua, 100 propostes*, el document que ha centrat la nostra activitat al

llarg de l'any. Villalba, amb la retòrica institucional que confereix el càrrec, va apuntar la seua "sintonia" amb la societat civil valenciana. Es va comprometre a gestionar-nos una compareixença davant de la Comissió d'Educació de les Corts perquè poguérem exposar les cent propostes. Hem volgut avançar-nos als partits polítics en la defensa del valencià. Per aquest motiu, elaborarem les cent propostes. Així i tot, li vam comunicar que la llengua que usen l'Institut Valencià de la Joventut i la Conselleria de Medi Ambient no té raó de ser. Villalba ens comentà que cal esperar la resolució del "conflicte lingüístic" que estudia el CVC.

—*Quin ha estat el perjudici que ha causat la retirada, des de fa tres anys, de les subvencions que atorgava la Conselleria d'Educació a les trobades comarcals?*

—El perjudici no afecta només l'Escola Valenciana. Ben al contrari, se'n ressent tot el País Valencià i el seu patrimoni cultural més valuós, que és la seua llengua. La retirada de subvencions ha restat les inversions en promoció i normalització lingüística. La Generalitat solament dedica quaranta-quatre milions de pessetes a aquest capítol, una suma superada de llarg pel total de les trobades que se celebren de cap a cap del País Valencià. Tot això significa un greuge comparatiu per als defensors del valencià, un defensor devot que ha de pagar el cost de les trobades com si fóra un vici.

—*Si ens atenem als fets i a diferència del Monestir de la Valldigna, el valencià no és un patrimoni cultural al qual li calga cap subvenció. Quins projectes i mesures s'han plantejat per aconseguir un ajuts que els asseguren aquesta tasca en defensa del valencià?*

—Com he dit, el major patrimoni del País Valencià és la llengua. Ho diu el mateix Consell Valencià de Cultura (CVC). La Conselleria d'Educació hauria de llegir el document del CVC. Ara bé, que no ens donen cap subvenció ens permet ser més independents que no havíem estat mai.

—*Quina ha estat la personalitat política més destacada que s'ha deixat veure per alguna de les tretze trobades celebrades enguany?*

—Destacaria, d'una banda, l'absència del president Zaplana, i d'altra, la presència de tots els xiquets i xiquetes, pares i mares, educadors i educadores que fan possibles les trobades.

—*Hi ha professors que, amb tots els respectes, no estan capacitats per fer classes de valencià i ho fan sense problema. La conselleria ho permet i els deixa fins més enllà del 2010 perquè es reciclen. Quines mesures ha pres l'Escola Valenciana?*

—Ho hem denunciat al Síndic de Greuges perquè ho aclaresca. La conselleria, però, dilata, com és habitual, les respostes a l'informe del Síndic.

—*El CVC discuteix sobre l'anomenat "conflicte lingüístic". Què ha dit sobre això l'Escola Valenciana?*

—Una setmana abans de l'elecció de les entitats consultades per elaborar el dictamen, conversarem

Trobades comarcals d'escoles en valencià

Comarca	Data	Persones	Detalls
Alquerías LA PLANA ALTA	5/4/98	10.000	Xarxa Teatre va representar Vèies e Vents. Els participants van reivindicar les normes de Castelló.
Benimodo LA RIBERA ALTA	26/4/98	20.000	Paco Muñoz i la Unió Musical de Benimodo van animar aquesta Trobada.
Vallada LA COSTERA	9/5/98	5.000	Vallada va gaudir de les cançons del cantant Paco Muñoz.
Montaverner LA VALL D'ALBAIDA	4/4/98	7.000	El Balls dels Locos de l'Ollería i Falaguera Teatre acompanyaren aquesta jornada.
Cocentaina EL COMTAT	6/6/98	10.000	Ha estat la darrera trobada comarcal abans de la concentració del 18 de juny a les portes de la Generalitat.
Algar EL CAMP DE MORVEDRE	26/4/98	5.000	Van actuar els dokainers de Sagunt, la banda de música d'Algar i el grup Scura Splati.
Torrent L'HORTA	29/3/98	35.000	Tot i que va ploure, la Trobada de Torrent ha estat la més nombrosa de totes les celebrades enguany.
Davernes de la Valldigna LA SAFOR	6/4/98	8.000	El grup de Dolçaines l'Albergí de Carcalent hi va posar la nota musical.
Ondara LA MARINA ALTA	26/4/98	15.000	L'acte va servir per reclamar la construcció d'un centre de secundària.
Benidorm LA MARINA BAIXA	15/5/98	5.000	Celebrada al parc de l'Algüera de Benidorm, hi va participar el grup de danses de la Nucia.
El Pinos LES VALLS DEL VINALOPÓ	5/4/98	10.000	Van criticar que des de fa quatre anys no s'obre cap línia en valencià.
Mutxamel ALACANTÍ	26/4/98	2.000	Els ciutadans d'Alacant van demanar més col·legis amb llúnia en valencià.
Eix BAIX VINALOPÓ	26/4/98	10.000	Com a reivindicació principal, va destacar l'exigència d'ampliar els plans d'immersió lingüística.

L'Escola Valenciana ha organitzat al llarg d'aquesta primavera un seguit de tretze aplecs comarcals en què han participat gairebé dues-centes mil persones, entre xiquets i xiquetes, pares, mares i educadors. La cloenda d'aquestes trobades té lloc el 18 de juny amb el llurament a Eduardo Zaplana de totes les signatures recollides en aquestes concentracions comarcals i amb la presentació del document "Una llengua, 100 trobades" al Molt Honorable.

amb el president del CVC, Santiago Grisolia. Li apuntarem que nosaltres som el que som. Hem defensat la unitat de la llengua... Hem defensat les normes del 32, amb el bagatge literari i cultural que aquestes impliquen, amb la consegüent modernització que hem adoptat a l'escola i als mitjans de comunicació. Hem fet costat a la Universitat i a l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana.

—*En cas que el CVC resolga el conflicte, l'Escola Valenciana canviarà, si és aquest el cas, el valencià que ha anat ensenyant fins ara?*

—Açò només influeix per emmerdar l'afer. Nosaltres, tanmateix, ho tenim ben clar. Continuarem la nostra tasca de defensa del valencià en el món de l'ensenyament.

Salvador Giménez